

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XIV. Magdalena frustrâ Christvm quinis sensibus indagat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Ut sibi longinquos fons distitus adligat amnes,
 Vitreaque in profugis vincla propagat aquis;
 Quoque magis largo fugit vnda volubilis aluco,
 Hoc magis vndofas fluminis auget opes:
 Fortè peregrinis, sic esto, deerret arenis
 CHRISTVS amans, & amans Magdala.
 CHRISTVS abest;
 Attamen absentes longinquis iungit habenis,
 Et CHRISTO sociat Magdalin arctus Amor:
 Quoque magis longo via diuidit inuida tractu,
 Amplius hinc lacrymis vndat vtrimque dolor;
 Sed quibus alternos absens sibi pascat amores.
 Quem spatium minuat, sic mage crescit Amor.

ELEGIA XIV.

MAGDALENA frustra CHRISTVM
 quinis sensibus indagat.

SPES nimum fallax saxo promisit ab isto
 Pandere purpureæ nobile lucis iter.
 Iam bis purpureo fax aurea fulsit Eoo,
 Iamque bis occiduis naufraga sedit aquis;
 Nec tamè apparet pes, aura vel umbra Tonantis:
 Heu mihi! spes tollit, quâ dare spondet opem.
 Cisseis vt vacuo mentitur vina corymbo,
 Mendaci que sitim fallit iniqua botro:
 Sic itidem vano mens omine nixa, caduco
 Ludit in euentu. quid nisi vota sequor?
 Quâ sequor errantem comes errabunda salutem,
 Si non illa graui marmore pressa iacet?
 Saxa per aspra rudesque ruam violenta salebras,
 Quâ dolor æger agit, quâ rapit orbis Amor.

Flumina, flumina, vos vallesque, specusque, pe-
traque,

Abditis arcano, quem vaga quaero, sinu?
Quaeram fluminibus, quaeramque in vallibus imis,
Quaeram sollicitis nescia stare petris.
Quaeram spelæis, quaeram circumuaga siluis,
Et quaeram stabulis, vimineisque casis:
Nec mihi suspectæ fraudem struet umbra latebræ
Villa; nec ullus ager, qui malè faller, erit.
Nec malè securæ faller nox vlla cauernæ,
Villa nec ignoto ludet arena solo.
Nec me frondiferi fugiet reses umbra fruteti
Villa, nec ullus agri cespes, & vlla specus.
Nullus inaccessâ sese angulus abdet eremo,
Quem mihi non retegat lyncea lampas Amor,
Denique nullus erit Syriis in finibus orbis,
Quem mea non rapido mox pede cura teret.
Quid iuuat vsq; teri reteriq; tot arua, tot hortos,
Et toties tritas ire redire vias;
Ni spectem, tangamque, bibamque, & odorer

I E S V M ,

Delicias & amans mutua verba seram?
Ite mei socio concordēs agmine sensus,
Ite duces animi; sensibus error abest.
Ascendo speculas; oculus celer erro per auras
Auolat: ab speculis nulla figura redit.
Mille vias propter vigil auribus aucupor auras:
Nulla sed hinc aures nuntia fida legunt.
Naris abit, rapidosque sagax venatur odores:
Nulla sed aspirat naribus aura Deum.
Tango solum, premo pressa pari vestigia passu:
Nulla solo sacros sculpsit imago pedes.

Dux

Dux oculus fallit, fallit vox nuntia rerum,
 Pes explorator fallit vbique fidem.
 Sisto. sed vrget Amor, nescit vigil augur & obles
 Vota nouis votis, ominaque ominibus:
 Spesque vigil somnus de I E S V somnia fingit,
 Vana sed heu! oculos fascinat umbra meos.
 Quo me cumq; fero, nox omnia, & omnia mæror,
 Omniaque ignotis obuius error agris.
 Nescia quo flectam, dubio labo pendula voto.
 Stabo? vel ibo? sedet inter vtrumque dolor:
 Accumbam tumulo? spes ægra sed assidet umbris.
 Absistam? raptio quid sequar orba Deo?
 Incumbam porius iam iam moritura sepulcro:
 Par cui vita stetit, par necis vrna teget.
 Quis dabit æquæuo concors cum funere funus?
 Par cineri cineres misceat vrna meos.
 O ille vt felix, pia mors quem iungit I E S V,
 Includitque pari corpora bina specu!
 Tuque anima ô felix, proprij si corporis exsul,
 Ad Domini sacrum prouida corpus adis!
 Haud dubiũ viuas duces hoc marmore flammæ,
 Ignea nam grauido puluere vena salit.
 Teque tuo hic iunget I E S V mors pronuba vitæ:
 Hoc tumulo thalamũ castus adornat Hymen.

E L E G I A X V.

*Magnanimitas MAGDALENÆ**I E S V M quærentis.*

FERREA spinosæ permensus sæcula vitæ,
 Christe iaces sicco sicca fauilla specu?
 Ibo, balsameis immergam vulnera succis;

E. 3

Ibo